

Foto: Peter Lammers

Spreeken we dezelfde taal?

“België volgens nieuwe welvaartindicator slechts in middelmoet” kopte het op 2 november in mijn krant. 17,1% of bijna 1 op 6 van alle kinderen in ons land groeit op in een arm of bestaansonzeker gezin. Ze zitten dus in elke klas, deze kinderen. Het betalen van de schoolfactuur met refteronkosten en uitgaven voor toneel, het begrijpen van een brief over het medisch consult van het CLB, aanwezig kunnen zijn op een ouderavond... Schoollopen is voor deze leerlingen en hun ouders niet altijd evident.

Leerlingenbegeleiders spelen in dit verhaal een belangrijke rol en kunnen helpen om dat schoollopen evidenter te maken. Maar is het voor leerlingenbegeleiders wel altijd zo makkelijk om zich in te leven in het perspectief van kansarme leerlingen? En om de “taal” van hun gezin te begrijpen? Hulpverleners behoren meestal zelf tot de middenklasse en kijken dus – vaak onbewust – door deze middenklassebril naar hen. Het inzetten van ervaringsdeskundigen in armoede en sociale uitsluiting kan daarbij helpen. Zoals blijkt uit ons eerste artikel van dit nummer, slagen deze ervaringsdeskundigen er wonderwel in linken te leggen tussen de taal van leerlingenbegeleiders in het CLB en de taal van kansarme gezinnen.

Ook in drie andere bijdragen van dit nummer valt het op dat er inspanningen worden gedaan om elkaar beter te begrijpen. Uit de twee artikels over handelingsgericht werken in het secundair onderwijs en de bijdrage over het vernieuwde zorgvademe-cum basisonderwijs blijkt dat binnen onderwijs woorden als “zorgcontinuüm” en “HGW” alsmar belangrijker worden. Betekent dit dat CLB'ers, leerkrachten en leerlingenbegeleiders op school dan toch meer en meer dezelfde taal zullen spreken?

En daar blijft het niet bij. Op het einde van dit nummer sluit Lieve Willems in haar blog af met een zoektocht naar wat “diagnostiek” betekent onder collega's op de VCLB-Koepel.

Proberen om mekaar beter te begrijpen... als dat geen mooi voornemen is voor 2013!

Veerle Germeijs
Hoofdredacteur

“Je voelt je niet thuis waar je woont, maar waar ze je begrijpen” (Christian Morgenstern)